KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 967/2006

av den 29 juni 2006

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 318/2006 i fråga om sockerproduktion utöver kvoterna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 13.2, artikel 15.2 samt artikel 40.1 c och 40.2 d, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 318/2006 får produktionen utöver kvoterna antingen användas för framställning av vissa produkter, överföras till nästa regleringsår eller användas för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena i enlighet med rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden [2], eller exporteras inom ramen för vissa kvantiteter.

(2) Enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 318/2006 skall en avgift tas ut på dels överskottssocker, överskottsisoglukos och överskottsinulinsirap som inte har överförts eller använts för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, dels på industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap för vilka det inom en viss tidsfrist inte har styrkts att de har använts i någon av de produkter som avses i artikel 13.2 i den förordningen, dels på de kvantiteter som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 19 i samma förordning och som inte uppfyller villkoren i punkt 3 i den artikeln.

(3) Denna avgift bör uppgå till ett högt belopp så att man kan undvika att de kvantiteter som produceras utöver kvoterna blir allt större och därmed riskerar att orsaka störningar på marknaden. Ett fast belopp, lika högt som full tull på import av vitsocker, tycks vara lämpligt.

(4) Det behövs vissa bestämmelser för socker, isoglukos och inulinsirap utöver kvoterna i de fall produkten förstörs eller blir oanvändbar samt för fall av force majeure som leder till att den inte kan användas på det sätt som föreskrivs i artikel 12 i förordning (EG) nr 318/2006.

(5) I artikel 17 i förordning (EG) nr 318/2006 föreskrivs ett godkännande för företag som bearbetar socker, isoglukos eller inulinsirap till någon av de produkter som avses i artikel 13.2 i den förordningen. Innehållet i den ansökan om godkännande som bearbetarna skall lämna in till medlemsstaternas myndigheter bör därför fastställas. Det är nödvändigt att ange de åtaganden som dessa företag måste göra för att bli godkända, i första hand en skyldighet att föra ett ständigt uppdaterat register över de kvantiteter råvaror som tas emot på företaget samt vilka kvantiteter som bearbetas och levereras i form av bearbetade produkter. För att ordningen för industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap skall kunna fungera på ett tillfredsställande sätt måste det finnas påföljder för bearbetare som inte uppfyller sina skyldigheter eller fullgör sina åtaganden.

(6) Det måste finnas regler för hur industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap i enlighet med artikel 12 a i förordning (EG) nr 318/2006 får användas, till exempel avtal mellan producenter och bearbetare i fråga om råvaruleveranser, och det måste dessutom upprättas en förteckning över de produkter som anges där, i enlighet med artikel 13.2 i den förordningen, med beaktande av de erfarenheter som gjorts i fråga om den kemiska industrins och läkemedelsindustrins behov av sockerleveranser.

(7) För att effektivisera kontrollerna bör användningen av industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap begränsas till direkt försäljning från en producent till en godkänd bearbetare.

(8) För att göra det lättare att använda industrisocker och lättare för potentiella användare att få tillgång till den här råvaran, bör producenterna ha rätt att ersätta en viss kvantitet av sitt industrisocker med socker som producerats av en annan producent i samma eller en annan medlemsstat. Den här möjligheten bör emellertid endast beviljas under förutsättning att det finns garantier för ytterligare fungerande kontroller av vilka kvantiteter som levererats och använts av industrin. Ett eventuellt beslut om att bevilja denna möjlighet bör fattas av medlemsstaternas myndigheter.

[1] EUT L 58, 28.2.2006, s. 1.
[2] EUT L 42, 14.2.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 318/2006.

(9) För att se till att socker, isoglukos och inulinsirap används på ett korrekt sätt bör det finnas böter för bearbetarna, och bötesbeloppet måste vara tillräckligt högt för att undanröja risken för att råvarorna används för andra ändamål än det avsedda.

(10) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 318/2006 får ett företag fatta beslut om att de överskottskvantiteter socker, isoglukos eller inulinsirap som företaget tillverkar helt eller delvis förs över till nästa regleringsår. Om ett företag vill föra över hela sin produktion utöver kvoten finns det ett krav på att de berörda sockerbetsproducenterna måste vara involverade i ett sådant beslut, via ett branschavtal i enlighet med artikel 6 i den förordningen.

(11) Produktionen av isoglukos pågår året runt, och produkten är inte särskilt lämplig att lagra. Detta innebär att de företag som producerar isoglukos bör ges en möjlighet att fatta ett sådant beslut om överföring i efterskott.

(12) För att kunna kontrollera kvantiteter och destinationer bör det finnas en bestämmelse om att socker som används inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena skall säljas direkt av en producent till ett företag i dessa områden, i enlighet med vad som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 793/2006 av den 12 april 2006 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 247/2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden [1]. En förutsättning för att de två ordningarna skall kunna tillämpas på ett tillfredsställande sätt är att det finns ett nära samarbete mellan å ena sidan de myndigheter i de producerande medlemsstaterna som ansvarar för socker utöver kvoterna, och å andra sidan de myndigheter i de yttersta randområdena som ansvarar för den särskilda försörjningsordningen.

(13) Produkterna bör exporteras inom ramen för exportlicenser utan bidrag, utfärdade i enlighet med artikel 23 i förordning (EG) nr 318/2006, och, när det gäller socker, inom ramen för kvoter som kommissionen öppnar med beaktande av gemenskapens WTO-åtaganden. Av administrativa skäl är det lämpligt att som exportbevis använda de dokument som föreskrivs för export i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter [2]. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att göra fysiska kontroller i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2090/2002 av den 26 november 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 386/90 vad gäller fysisk kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag [3].

(14) För att åstadkomma såväl öppenhet och insyn som klarhet i rättsläget är det lämpligt att med verkan från och med den 1 juli 2006 upphäva kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten [4], kommissionens förordning (EEG) nr 65/82 av den 13 januari 1982 om tillämpningsföreskrifter för överföring av socker till påföljande regleringsår [5] och kommissionens förordning (EEG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin [6].

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Den här förordningen innehåller dels bestämmelser för användning eller överföring av socker, isoglukos och inulinsirap som produceras utöver kvoterna, dels regler för den avgift som skall tas ut på överskott i enlighet med avdelning II kapitel 3 i förordning (EG) nr 318/2006.

[1] EUT L 145, 31.5.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 852/2006 (EUT L 158, 10.6.2006, s. 9).

[2] EGT L 152, 24.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 410/2006 (EUT L 71, 10.3.2006, s. 7).

[3] EGT L 322, 27.11.2002, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1454/2004 (EUT L 269, 17.8.2004, s. 9).

[4] EGT L 262, 16.9.1981, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/2002 (EGT L 17, 19.1.2002, s. 37).

[5] EGT L 9, 14.1.1982, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2223/2000 (EGT L 253, 7.10.2000, s. 15).

[6] EGT L 178, 30.6.2001, s. 63. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 493/2006 (EUT L 89, 28.3.2006, s. 11).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *råvara:* socker, isoglukos eller inulinsirap,

b) *industriråvara:* industrisocker, industriisoglukos och industriinulinsirap, i enlighet med artikel 2.6 och 2.7 i förordning (EG) nr 318/2006,

c) *producent:* ett företag som producerar en råvara och som godkänts i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 318/2006,

d) *bearbetare:* ett företag som har godkänts i enlighet med artikel 5 i den här förordningen och som bearbetar en råvara till en eller flera produkter som anges i bilagan.

För råvaror och industriråvaror anges kvantiteterna i ton vitsockerekvivalenter eller, när det gäller isoglukos, i ton torrsubstans.

KAPITEL II

AVGIFT

Artikel 3

Belopp

1. Den avgift som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EG) nr 318/2006 skall uppgå till 500 euro per ton.

2. Före den 1 maj efter det regleringsår då överskottet producerades skall medlemsstaten meddela producenterna den totala avgift som de skall betala. Producenterna skall betala avgiften före den 1 juni samma år.

3. Den kvantitet för vilken avgift betalas skall anses ha sålts på gemenskapsmarknaden.

Artikel 4

Avgiftsbelagt överskott

1. Avgiften skall tas ut hos producenten på det överskott som produceras utöver företagets kvot för regleringsåret i fråga.

Ingen avgift skall emellertid tas ut på sådana överskottskvantiteter som

a) har levererats till en bearbetare före den 30 november följande regleringsår, för att användas i framställningen av sådana produkter som anges i bilagan,

b) har förts över, i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 318/2006, och, i fråga om socker, lagrats av producenten fram till regleringsårets sista dag,

c) har levererats före den 31 december följande regleringsår inom ramen för den särskilda försörjningsordning för de yttersta randområdena som föreskrivs i avdelning II i förordning (EG) nr 247/2006,

d) har exporterats före den 31 december följande regleringsår, inom ramen för en exportlicens,

e) har förstörts eller blivit oanvändbara, under omständigheter som godkänns av det behöriga organet i medlemsstaten.

2. Varje sockerproducent skall före den 1 februari det berörda regleringsåret meddela det behöriga organ i medlemsstaten som utfärdat producentens godkännande vilka kvantiteter socker som företaget producerat utöver sin kvot.

Varje producent skall dessutom före utgången av var och en av de följande månaderna meddela eventuella justeringar i produktionen under den föregående månaden.

3. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni sammanställa och meddela kommissionen dels de kvantiteter som avses i punkt 1 andra stycket, dels de totala överskottskvantiteterna och de avgifter som tagits ut för det föregående regleringsåret.

4. Om de transaktioner som anges i punkt 1 a, c eller d, på grund av force majeure, inte kan genomföras inom de fastställda tidsfristerna, skall det behöriga organet i den medlemsstat där socker, isoglukos eller inulinsirap producerats i överskott vidta de åtgärder som krävs till följd av de omständigheter som den berörda parten åberopar.

KAPITEL III

INDUSTRIELL ANVÄNDNING

Artikel 5

Godkännanden

1. Medlemsstaternas myndigheter skall utfärda godkännanden på begäran från sådana företag som har kapacitet att använda industriråvaran för att framställa en av de produkter som anges i bilagan och som förbinder sig

a) att föra register i enlighet med artikel 11,

b) att på begäran från myndigheterna ge dem all information och alla styrkande dokument som behövs för att handlägga dessa ärenden och kontrollera råvarornas ursprung och användning,

c) att låta myndigheterna göra de administrativa och fysiska kontroller som anses nödvändiga.

2. I en ansökan om godkännande skall det finnas uppgifter om produktionskapaciteten, tekniska uppgifter om hur råvaran skall bearbetas, samt en detaljerad beskrivning av den produkt som skall framställas. Uppgifterna skall anges separat för varje anläggning där framställningen äger rum.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall försäkra sig om att de tekniska uppgifterna om hur råvarorna skall bearbetas är korrekt redovisade.

Uppgifterna skall redovisas på grundval av ett antal test som gjorts på bearbetningsföretaget. Om företagets egna uppgifter inte kan bedömas skall kontrollen göras på grundval av uppgifter som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen eller, om sådana saknas, på grundval av uppgifter som allmänt anses relevanta i bearbetningsindustrin.

3. Godkännandet skall utfärdas för framställning av en eller flera produkter. Det skall dras in om något av villkoren i punkt 1 inte uppfylls. Det kan dras in när som helst under regleringsåret. Det kan inte dras in retroaktivt.

Artikel 6

Leveransavtal

1. I enlighet med artikel 13.1 i förordning (EG) nr 318/2006 skall industriråvarorna omfattas av ett leveransavtal mellan en producent och en bearbetare som garanterar att råvarorna kommer att användas inom gemenskapen för att framställa någon av de produkter som anges i bilagan till den här förordningen.

2. Leveransavtalen skall innehålla följande uppgifter:

a) De avtalsslutande parternas namn, adress och godkännandenummer.

b) Avtalets löptid, samt vilka kvantiteter av varje råvara som skall levereras under perioden.

c) Priser, kvalitet och alla andra villkor som gäller för leveranserna.

d) En försäkran från producentens sida om att den råvara som levereras kommer från företagets överskottsproduktion, samt en försäkran från bearbetarens sida om att de levererade kvantiteterna uteslutande kommer att användas för att framställa en eller flera av de produkter för vilka bearbetarens godkännande utfärdats.

3. Om producenten och bearbetaren tillhör samma företag skall detta företag upprätta ett leveransavtal pro forma som skall innehålla samtliga uppgifter som anges i punkt 2, utom priset.

4. Före den första leveransen i enlighet med ett avtal skall producenten skicka en kopia av varje avtal till såväl myndigheterna i den medlemsstat som utfärdat hans godkännande som till myndigheterna i den medlemsstat som utfärdat godkännandet för bearbetaren. Kopian får inte innehålla några uppgifter om de priser som avses i punkt 2 c.

Artikel 7

Likvärdighet

1. Från och med varje regleringsårs början och fram till dess att produktionen når upp till företagets kvot får en producent, inom ramen för de leveransavtal som avses i artikel 6, ersätta en industriråvara med en råvara som företaget producerat inom sin kvot.

2. På begäran från producenten skall den råvara inom kvoten som levererats i enlighet med punkt 1 bokföras som industriråvara som levererats till en bearbetare i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led a under samma regleringsår.

3. På begäran från de berörda parterna får medlemsstaternas myndigheter medge att en kvantitet socker som producerats i gemenskapen av en annan producent levereras i stället för industrisocker. Det levererade sockret skall då bokföras som industriråvara som levererats till en bearbetare i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led a under samma regleringsår.

Medlemsstaternas myndigheter skall se till att kontrollerna och tillsynen av transaktionerna samordnas.

Artikel 8

Leverans av råvaror

På grundval av de leveransbesked som avses i artikel 9.1 skall producenten varje månad underrätta myndigheterna i den medlemsstat som utfärdat hans godkännande om de kvantiteter råvaror som levererats under den föregående månaden i enlighet med vart och ett av leveransavtalen, och om kvantiteter levererats i enlighet med artikel 7.1 eller 7.3 skall även detta meddelas.

De kvantiteter som avses i första stycket skall anses ha levererats i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led a.

Artikel 9

Bearbetarens skyldigheter

1. Vid varje leverans skall bearbetaren ge producenten ett leveransbesked för industriråvaror i enlighet med det leveransavtal som avses i artikel 6 som styrker vilka kvantiteter som levererats.

2. Senast under den femte månaden efter leveransen skall bearbetaren, på ett för medlemsstatens myndigheter tillfredsställande sätt, styrka att industriråvarorna har använts för att framställa produkter i enlighet med det godkännande som avses i artikel 5 och i enlighet med det leveransavtal som avses i artikel 6. Detta skall i första hand ske genom att de producerade kvantiteterna automatiskt registreras under eller omedelbart efter framställningsprocessen.

3. Om bearbetaren inte har uppfyllt det krav på styrkande som anges i punkt 2 skall han betala 5 euro per ton av leveransen i fråga och per dags försening, från och med utgången av den femte månaden efter leveransen.

4. Om bearbetaren före utgången av den sjunde månaden efter varje leveransen inte har uppfyllt det krav på styrkande som anges i punkt 2 skall den berörda kvantiteten anses vara överdeklarerad i den mening som avses i artikel 13. Bearbetarens godkännande skall då dras in för en period på mellan tre och sex månader, beroende på hur allvarlig denna överträdelse anses vara.

Artikel 10

Meddelanden från medlemsstaterna

Medlemsstaterna skall skicka in följande meddelanden till kommissionen:

a) Senast vid utgången av den andra månaden efter månaden i fråga: den kvantitet industriråvara som levererats.

b) Senast den sista dagen i november: uppgifter för det föregående regleringsåret beträffande

— den kvantitet industriråvara som levererats, fördelad på vitsocker, råsocker, sockersirap och isoglukos,

— den kvantitet industriråvara som använts, fördelad på dels vitsocker, råsocker, sockersirap och isoglukos, dels på de produkter som anges i bilagan,

— de kvantiteter som levererats i enlighet med artikel 7.3.

Artikel 11

Bearbetarens register

Medlemsstatens myndigheter skall fastställa vilka register som bearbetaren skall föra och med vilken periodicitet, dock minst månatlig, som detta skall ske.

Bearbetaren skall arkivera registren under minst de tre följande åren efter året i fråga, och registren skall innehålla följande uppgifter:

a) De kvantiteter av olika råvaror som köpts för att bearbetas.

b) De kvantiteter råvaror som bearbetats, samt kvantiteter och typer av slutprodukter, delprodukter och biprodukter som framställts.

c) Svinn under bearbetningen.

d) De kvantiteter som förstörts, samt anledningen till detta.

e) De kvantiteter och typer av produkter som sålts eller överlåtits av bearbetaren.

Artikel 12

Kontroller hos bearbetarna

1. Under varje regleringsår skall medlemsstaternas myndigheter genomföra kontroller hos minst 50 % av de godkända bearbetarna, och urvalet av dessa skall ske genom en riskanalys.

2. Kontrollerna skall omfatta en analys av bearbetningsprocessen, en granskning av handelsdokument och en fysisk inspektion av lagren, i syfte att få garantier för att å ena sidan uppgifterna om de levererade råvarorna och å andra sidan uppgifterna om de slutprodukter, delprodukter och biprodukter som framställts överensstämmer med varandra.

Syftet med kontrollerna skall också vara att få garantier för mätinstrumentens och laboratorieanalysernas exakthet när det gäller att kvantifiera leveranserna av råvaror, deras användning i bearbetningsprocessen, vilka produkter som framställts samt förändringar i lagren.

Om medlemsstaternas behöriga myndigheter medger att vissa delar av kontrollerna får genomföras i form av stickprov skall dessa tas på ett sätt som ger garantier för en tillförlitlig och representativ kontrollnivå.

3. För varje kontroll skall det skrivas en kontrollrapport som skall undertecknas av kontrollanten och innehålla en detaljerad redogörelse för vad kontrollen omfattat. I rapporten skall bl.a. följande redovisas:

a) Datum, samt vilka personer som var närvarande.

b) Den period som kontrollerats, samt vilka kvantiteter som berörts.

c) De kontrollmetoder som använts, och i förekommande fall en hänvisning till stickprovsmetoderna.

d) Resultaten, samt vilka rekommendationer som givits.

e) En bedömning av hur allvarliga, omfattande, permanenta eller varaktiga som eventuella felaktigheter och diskrepanser kan anses vara, samt en redogörelse för andra omständigheter som kan ligga till grund för påföljder.

Kontrollrapporterna skall under minst de tre följande åren efter kontrollåret arkiveras på ett sätt som gör det lätt för kommissionens kontrollanter att få tillgång till dem.

Artikel 13

Påföljder

1. Om diskrepanser konstateras mellan de fysiska lagren, de registrerade lagren och råvaruleveranserna, eller om det inte finns några dokument som styrker att respektive kvantiteter överensstämmer med varandra, skall bearbetarens godkännande dras in för en period som medlemsstaterna skall fastställa, dock för minst tre månader från och med den dag då diskrepanserna konstaterades. Under den period som godkännandet är indraget får bearbetaren inte ta emot nya leveranser av industriråvaror, men han får använda de råvaror som levererats tidigare.

Om de kvantiteter råvaror som använts överdeklarerats skall bearbetaren betala 500 euro per överdeklarerat ton.

2. Godkännandet skall inte dras in i enlighet med punkt 1 om diskrepansen mellan det fysiska lagret och det lager som registrerats i bokföringen beror på force majeure, eller om diskrepansen är mindre än 5 % i vikt av de kvantiteter råvaror som kontrollerats eller om detta beror på utelämnanden eller rent administrativa misstag, under förutsättning att korrigerande åtgärder vidtas så att dessa brister inte upprepas. Om brister kvarstår skall myndigheten dra in godkännandet.

KAPITEL IV

ÖVERFÖRING

Artikel 14

Kvantiteter som får föras över

I enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 318/2006 får producenten göra en överföring till nästa regleringsår av en kvantitet råvara av det innevarande regleringsårets produktion som dock inte får vara större än överskottet i förhållande till den tilldelade kvoten, inklusive kvantiteter som tidigare förts över till detta regleringsår i enlighet med den artikeln eller som dragits tillbaka från marknaden i enlighet med artikel 19 i samma förordning.

Artikel 15

Överföring av socker

1. Villkoren för överföring av socker i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 318/2006 skall fastställas i ett sådant branschavtal som avses i artikel 6 i den förordningen; avtalet skall i första hand avse dels vilken kvantitet sockerbetor som skall anses motsvara den kvantitet socker som skall föras över, dels hur denna kvantitet skall fördelas mellan sockerbetsproducenterna.

2. För de sockerbetor som motsvarar den kvantitet socker som förs över skall företaget i fråga betala ett pris som inte får vara lägre än minimipriset, och betalningen skall ske på de villkor som gäller för sockerbetor som levereras för produktion inom kvoten för det regleringsår till vilket sockret förs över.

Artikel 16

Överföring av isoglukos

Om en producent av isoglukos fattar beslut om en överföring till ett regleringsår skall han senast den 31 oktober regleringsåret därpå meddela detta till myndigheterna i den medlemsstat som utfärdat hans godkännande.

Artikel 17

Meddelanden från medlemsstaterna

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen följande:

a) Senast den 1 maj: vilka kvantiteter socker av sockerbetor och inulinsirap för det innevarande regleringsåret som skall föras över till nästa regleringsår.

b) Senast den 15 juli: vilka kvantiteter rörsocker för det innevarande regleringsåret som skall föras över till nästa regleringsår.

c) Senast den 15 november: vilka kvantiteter isoglukos som förts över från det föregående regleringsåret.

KAPITEL V

SÄRSKILD FÖRSÖRJNINGS- OCH EXPORTORDNING

Artikel 18

De yttersta randområdena

1. De överskottskvantiteter råvaror som används för den särskilda försörjningsordningen för de yttersta randområdena, i enlighet med artikel 12 c i förordning (EG) nr 318/2006 och inom de kvantitativa begränsningarna i de program som avses i artikel 24.1 i förordning (EG) nr 247/2006, skall omfattas av ett avtal om direkt försäljning mellan producenten och en aktör som är inskriven i ett av de register som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 793/2006.

2. Avtalet skall innehålla en förpliktelse om att parterna skall utväxla följande dokument:

a) En deklaration från producentens sida som styrker vilka kvantiteter överskottsråvaror som levererats i enlighet med avtalet.

b) En deklaration från aktörens sida som styrker att kvantiteten i fråga har levererats under den särskilda försörjningsordningen.

I fråga om överskottsråvaror skall en begäran om det stödintyg som avses i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 793/2006 åtföljas av den deklaration från producenten som avses i punkt 2 a i den här artikeln. Stödintyget skall i fält 20 innehålla uppgiften ”C-socker: inget stöd”, i enlighet med bilaga I del F till förordning (EG) nr 793/2006.

De myndigheter som utfärdat stödintyget skall skicka en kopia av detta till myndigheterna i den medlemsstat där producenten fick sitt godkännande.

De kvantiteter råvaror för vilka producenten visar upp den deklaration som avses i punkt 2 b, och för vilka medlemsstaten i fråga har fått stödintygskopior, skall anses ha levererats inom ramen för den särskilda försörjningsordningen i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led c.

Artikel 19

Export

1. De exportlicenser som avses i artikel 4.1 andra stycket led d skall utfärdas inom ramen för de kvantitativa begränsningar för export utan bidrag som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 39.2 i förordning (EG) nr 318/2006.

2. Överskottskvantiteter skall anses ha exporterats i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led d

a) om produkten har exporterats utan bidrag, som vitsocker, obearbetad isoglukos eller obearbetad inulinsirap,

b) om exportdeklarationen i fråga har accepterats av den exporterande medlemsstaten före den 1 januari efter utgången av det regleringsår under vilket överskottsråvaran producerades,

c) om producenten, före den 1 april efter det regleringsår under vilket överskottet producerades, för det behöriga organet i medlemsstaten har visat upp

   i) den exportlicens som utfärdats till honom i enlighet med artikel 23 i förordning (EG) nr 318/2006,

   ii) de dokument som enligt artiklarna 32 och 33 i förordning (EG) nr 1291/2000 krävs för att säkerheten skall frisläppas,

   iii) en försäkran om att de exporterade kvantiteterna har bokförts som överskottskvantiteter i enlighet med artikel 4.1 andra stycket led d i den här förordningen.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Växelkurs

I medlemsstater utanför euroområdet skall följande växelkurser användas:

a) För den avgift som avses i artikel 3: kursen den första dagen under det regleringsår då överskottet producerades.

b) För de belopp som skall betalas i enlighet med artikel 9.3 och artikel 13.1: kursen den första dagen i den månad då denna betalning kan krävas.

Artikel 21

Nationella kontroller och åtgärder

1. Medlemsstaten skall göra fysiska kontroller av minst 5 %

a) av de sockerkvantiteter som förts över i enlighet med artikel 14,

b) av de kvantiteter råvaror som levererats inom ramen för den särskilda försörjningsordning för de yttersta randområdena som avses i artikel 18,

c) av de exportdeklarationer som avses i artikel 19, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EG) nr 2090/2002.

2. Medlemsstaten skall senast den 30 mars efter regleringsåret i fråga skicka in en årsrapport till kommissionen om de kontroller som gjorts, särskilt sådana kontroller som avses i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 12; rapporten skall för varje kontroll innehålla en redogörelse för de allvarliga respektive mindre allvarliga brister som konstaterats, samt för det sätt på vilket detta följts upp och vilka påföljder som tillämpats.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att den här förordningen skall kunna tillämpas på bästa sätt, och de får också tillämpa nationella påföljder för involverade aktörer.

4. Medlemsstaterna skall bistå varandra så att de får garantier för att kontrollerna blir effektiva, att alla inlämnade handlingar är autentiska och att alla uppgifter som de meddelat varandra är korrekta.

Artikel 22

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 65/82, (EEG) nr 2670/81 och (EG) nr 1265/2001 skall upphöra att gälla den 1 juli 2006.

Förordningarna (EEG) nr 2670/81 och (EG) nr 1265/2001 skall emellertid fortsätta att gälla för produktionen under regleringsåret 2005/06.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA

KN-nr	Varuslag
1302 32	– – Växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur frukter eller frön från johannesbröd eller ur guarfrön
1302 39 00	– – Andra slag
ex 1702 60 95	– – Bredbar sirap och sirap för framställning av ”rinse appelstroop”
2102 10	– Aktiv jäst
ex 2102 20	– – Inaktiv jäst
2207 10 00	– Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent (bioetanol)
ex 2207 20 00	– Etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt (bioetanol)
ex 2208 40	– Rom
ex 2309 90	– produkter med en torrsubstans på lägst 60 % lysin
29	Organiska kemikalier, med undantag av varor som omfattas av KN-undernr 2905 43 00 och 2905 44
3002 90 50	– – Kulturer av mikroorganismer
3003	Medikamenter (med undantag av varor enligt nr 3002, 3005 eller 3006) bestående av två eller flera beståndsdelar som har blandats med varandra för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk, men som inte föreligger i avdelade doser eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln
3004	Medikamenter (med undantag av varor enligt nr 3002, 3005 eller 3006) bestående av två eller flera beståndsdelar som har blandats med varandra eller inte för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk, men som inte föreligger i avdelade doser eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln
3006	Farmaceutiska produkter enligt anmärkning 4 till kapitel 30 i KN
3203 00 90	– Färgämnen av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung och preparat på basis av sådana färgämnen
ex 3204	– Syntetiska organiska färgämnen och preparat enligt anm. 3 till kapitel 32 i KN, på basis av syntetiska organiska färgämnen
ex 35	Proteiner; modifierad stärkelse; lim och klister; enzymer, utom produkter enligt 3501 och enligt undernumren 3505 10 10, 3505 10 90 och 3505 20
ex 38	Diverse kemiska produkter, med undantag av varor som omfattas av KN-nummer 3809 60 och undernummer 3824 60 00
ex 39	Plaster och plastvaror
3901 till 3914	– I obearbetad form
ex 6809	Varor av gips eller blandningar på basis av gips – Andra plattor, skivor och liknande varor